

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 31.05.1985, sp. zn. 4 Tz 16/85, ECLI:CZ:NS:1985:4.TZ.16.1985.1

Číslo: 46/1986

Právní věta: Překročení časové platnosti výjezdové doložky o několik dnů, nejsou-li dány jiné okolnosti zvyšující stupeň nebezpečnosti činu pro společnost, nenaplnuje materiální znak přečinu proti zájmům socialistické společnosti v oblasti styku s cizinou podle § 5 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 31.05.1985

Spisová značka: 4 Tz 16/85

Číslo rozhodnutí: 46

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Přečin proti zájmům socialistické společnosti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 3 odst. 2 150/1969 Sb. § 5 písm. d) § 13 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 46/1986 sb. rozh.

Překročení časové platnosti výjezdové doložky o několik dnů, nejsou-li dány jiné okolnosti zvyšující stupeň nebezpečnosti činu pro společnost, nenaplnuje materiální znak přečinu proti zájmům socialistické společnosti v oblasti styku s cizinou podle § 5 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 31. 5. 1985 sp. zn. [4 Tz 16/85.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze

17. 1. 1984 sp. zn. 2 T 925/83.

Z odůvodnění:

Citovaným rozsudkem okresního soudu v Jablonci nad Nisou byla obviněná M. S. uznána vinnou přečinem proti zájmu socialistické společnosti v oblasti styku s cizinou podle § 5 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb., kterého se podle zjištění uvedeného v tomto rozsudku dopustila tím, že dne 24. 7.

1983 vycestovala z ČSSR na výjezdní doložku vydanou okresním oddělením pasů a víz v Jablonci nad Nisou na dobu patnácti dnů do Jugoslávie a na území ČSSR se vrátila až dne 13. 8. 1983, čímž překročila časovou platnost výjezdní doložky o čtyři dny. Za to jí byl uložen trest nápravního opatření v trvání dvou měsíců se srážkou z odměny za práci ve výši 15

Proti tomuto rozsudku, který nabyl právní moci dne 17. 2. 1984, podal generální prokurátor ČSR ve prospěch obviněné stížnost pro porušení zákona. Namítl, že obviněná překročila časovou platnost výjezdní doložky pouze o krátkou dobu a neporušila proto předpisy o cestovních dokladech závažnějším způsobem. Do spáchání tohoto činu vedla řádný život pracujícího člověka. Její jednání proto nenaplnuje materiální znak stíhaného přečinu a okresní soud měl věc postoupit k projednání národnímu výboru jako přestupek. Z těchto důvodů generální prokurátor ČSR navrhl, aby Nejvyšší soud ČSR vyslovil vytýkané porušení zákona, aby napadený rozsudek zrušil a dále postupoval podle § 271 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu uvedeném v § 267 odst. 1 tr. ř. napadený rozsudek, a řízení, které mu předcházelo, a dospěl, že zákon byl ve vytýkaném směru porušen.

Přečinu proti zájmům socialistické společnosti v oblasti styku s cizinou podle § 5 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb. se dopustí ten, kdo závažnějším způsobem poruší předpisy o cestovních dokladech nebo o podmínkách pobytu v cizině, zejména tím, že vyláká cestovní doklad nebo výjezdní doložku na základě nepravdivých nebo neúplných údajů nedodrží bez závažných důvodů časovou nebo územní platnost cestovního dokladu nebo výjezdní doložky. Z toho vyplývá, že ne každé úmyslné porušení předpisů o cestovních dokladech nebo o podmínkách pobytu v cizině lze považovat za takové jednání, které porušilo uvedené předpisy závažnějším způsobem. Zákon tak předvídá i případy méně závažného porušení těchto předpisů, které podle citovaného ustanovení postihnou nelze.

Závažnost porušení je třeba pečlivě hodnotit podle všech kritérií určujících stupeň nebezpečnosti činu pro společnost.

Okresní soud v Jablonci nad Nisou správně zjistil, že obviněná při své cestě do Jugoslávie v roce 1983 bez závažných důvodů překročila časovou platnost výjezdní doložky o čtyři dny. Toto zjištění je zcela v souladu s provedenými důkazy, včetně výpovědi obviněné, která vysvětlila překročení časové platnosti výjezdní doložky omylem při výkladu časové platnosti tohoto cestovního dokladu; domnívala se, že na cestu do Jugoslávie a zpět může čerpat vždy dva dny, které se nepočítají do časové platnosti výjezdní doložky. Tato obhajoba jí ovšem nemůže vyvinít, neboť na nutnost dodržení časové platnosti výjezdní doložky byla upozorněna poučením v textu doložky, z něhož současně vyplývá, že stanovená platnost se vztahuje na celkový pobyt v zahraničí a nikoliv jen na stát, do kterého byla cesta uskutečněna, a že ve výjimečných případech může na základě žádosti prodloužit pobyt v zahraničí jen československý zastupitelský úřad. Kromě toho prověřením cestovních dokladů obviněné bylo zjištěno, že jen samotným pobytem v Jugoslávii překročila obviněná platnost výjezdní doložky o tři dny.

Okresní soud však pochybil, pokud při hodnocení závažnosti (společenské nebezpečnosti) uvedeného jednání obviněné dostatečně nepřihlédl v souvislosti s ostatními hledisky určujícími stupeň nebezpečnosti činu pro společnost ke krátkosti doby, o kterou obviněná překročila platnost výjezdní doložky. Kdyby tak byl učinil, byl by dospěl k závěru, že vzhledem ke krátkosti této doby a s přihlédnutím k motivaci uváděné obviněnou a k předchozímu bezúhonnému způsobu jejího života se v tomto případě nejedná o stíhaný přečin, ale pouze o přestupek. Věc obviněné měla být z toho důvodu postoupena k projednání příslušného orgánu. Poněvadž tak okresní soud nepostupoval a obviněnou uznal vinnou stíhaným přečinem, porušil zákon v ustanovení § 5 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb. v neprospěch obviněné.